

Не мигай

Мигни
и си на 16.
Бягаш от въщи в нечия стая,
смучеш фас от галактики свит,
ефектът не закъснява
задушаваш копнежа с омраза
и жадни целувки в 3 сутринта,
изгаряш бавно в екстаза.
Искаш още от това -
живот на пътя,
изход от тази яма с...

Мигни
и навършваш 21,
седиш на ръба на света,
поглед към красивата халюциногенна война,
където цветята цъфтят есента.
Протягаш се да вкусиш алена комета,
реейки се високо като космическа ракета...

Мигни
и вече си на 35,
форсираш мотор по шосето;
морски полъх наместо телевизор пред канапето.
Нямаш си деца,
нито кариера -
разкарал си пред себе си всяка проклета бариера.
Свободен като океана почти,
без очаквания липсват и провалени мечти.

Мигни -
ти си вечен,
разхождаш се по пътя Млечен.
Душата ти излъчва любов
и погром...
От очите се стичат дъги,
междупланетен синдром;
тленното в Нищото бясно се върти,
същността пронизително крещи -
отнасяш се във вечните реки.
Губиш нужда от значение
изкачвайки се по райското течение...
Всепоглъщащо умиротворение.

Спектър на тъмнината

Говори ми,
но аз ще мълча
и ще слушам в леглото до теб.

Дишай,
защото обичам да отброявам,
на нищо вече не се надявам.

Докато бягаме двамата по пътя,
не мисли за друго нещо,
освен...,
в мизерна обстановка
ще консумирам твоята душа.

Времето е кълбо,
затова избягай от мен.
Всеки наш ден
е просто прашинка.

Пари,
по дяволите!
За какво са ни?!
В прегръдките ти се раждат мечти.

Ние и те.
Те няма да разберат,
сиви и сковани ще умрат.
Аз и ти ще живеем вечно,
бродещи из съзвездието Млечно.

Който цвят си избереш,
него ще сваля от небосклона -
ще походя, ако трябва
отпук до изгрева.

Мозъчно сътресение,
миг на горчиво проникновение.
Мисля, че те мразя!
На любовта ти не държа.
Що за плоска ... лъжа?!

Затъмнение
и си тръгвам.
Повече не издържам.
Обичам те във всеки нюанс на дъгата...